Document finalizat
Cod ECLI ECLI:RO:CABUC:2020:177.000467
Dosar nr. 259/2/2020

ROMANIA
CURTEA DE APEL BUCUREŞTI
SECŢIA A IX-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ŞI FISCAL
SENTINŢA CIVILĂ NR. 467
Şedinţa publică de la 22 iunie 2020
Curtea constituită din:
Preşedinte: CARMEN ANDREEA NECULA
Grefier: CARMEN FLORENŢA MOLDOVEANU

Pe rol se află judecarea acţiunii în contencios administrativ şi fiscal formulată de reclamantul CONSILIUL NAŢIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂŢII în contradictoriu cu pârâtul BĂRBOSU STELIAN, având ca obiect „constatarea calităţii de lucrător/colaborator al Securităţii".

La apelul nominal făcut în şedinţa publică au răspuns reclamantul Consiliul Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii, prin consilier juridic ...., cu delegaţie la fila 9 dosar, şi pârâtul Bărbosu Stelian, care se legitimează cu carte de identitate, având datele consemnate în caietul grefierului de şedinţă.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de şedinţă, după care:

Curtea procedează la verificarea competenţei generale, materiale şi teritoriale pentru soluţionarea cauzei, conform art. 131 Cod procedură civilă.

Reclamantul, prin consilier juridic, solicită să se constate că această instanţă este competentă să soluţioneze cauza.

Pârâtul lasă la aprecierea instanţei.

Curtea constată că este competentă general, material şi teritorial să soluţioneze cauza în temeiul OUG nr. 24/2008.

Nemaifiind cereri sau excepţii prealabile, acordă cuvântul părţilor asupra probatoriului.

Reclamantul, prin consilier juridic, solicită proba cu înscrisuri, cele depuse la dosar.

Pârâtul arată că este de acord cu încuviinţarea probei solicitate de reclamant. În ceea ce îl priveşte nu are înscrisuri de depus.

Curtea, după deliberare, încuviinţează pentru reclamant proba cu înscrisuri apreciind că este admisibilă şi conduce la soluţionarea cauzei. Având în vedere că nu mai sunt cereri de formulat, probe de administrat, constată cauza în stare de judecată şi acordă cuvântul pe fond.

Reclamantul, prin consilier juridic, solicită admiterea acţiunii, aşa cum a fost formulată, şi constatarea calităţii de colaborator al Securităţii în ceea ce îl priveşte pe pârât, în baza probelor depuse şi administrate în prezenta cauză.

Pârâtul arată că a făcut armata la securitate şi a fost cooptat de organele de securitate. A dat o informare cu privire la doi colegi de cult penticostal, după acest moment nu a mai dat nicio informaţie. La dosar este o listă cu persoane pe care nu le-a reclamat. Se consideră o victimă a metodelor folosite la acea vreme. Nu solicită cheltuieli de judecată.

Curtea declară dezbaterile închise şi reţine cauza în pronunţare.

CURTEA

Deliberând asupra cauzei civile de faţă, constată următoarele:

Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul acestei instanţe sub nr. 259/2/2020, la data de 20.01.2020, reclamantul Consiliul Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii a solicitat ca, prin hotărârea ce se va pronunţa, să se constate existenţa calităţii de colaborator al Securităţii în ceea ce îl priveşte pe pârâtul Bărbosu Stelian.

În motivare, reclamantul a arătat, în esenţă, că verificarea pârâtului a fost declanşată în baza art. 3 lit. g), coroborat cu art. 5 alin. (1) din O.U.G. nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar şi deconspirarea securităţii, cu modificările şi completările ulterioare, având în vedere funcţia sa de consilier local în cadrul Consiliului local Zvoriştea, judeţul Suceava, ce stabilesc obligaţia Consiliului Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii (C.N.S.A.S.) de a verifica din oficiu, sub aspectul constatării calităţii de lucrător al Securităţii sau de colaborator al acesteia, persoanele care au candidat, au fost alese sau numite în demnităţile sau funcţiile prevăzute la art. 3 lit. b)-h) din acelaşi act normativ.

Aşa cum rezultă şi din cuprinsul notei de constatare nr. DI/I/494/15.03.2019, dl Bărbosu Stelian a activat în calitate de colaborator în perioada 1978-1989, cu numele conspirativ de colaborator „Bercea Ioan", fiind recrutat cu angajament, datat 29.09.1978, întocmit şi semnat olograf indescifrabil, de către I.J.S Suceava, vol. 1, f. 2 (dosar nr. R 364771, vol. 1, f. 1-1 v, 2).

Pe parcursul colaborării cu Securitatea, acesta a furnizat informaţii prin care se denunţau activităţi potrivnice regimului totalitar comunist, precum apartenenţa şi activităţile desfăşurate în cadrul unor grupări religioase, existente în nota Informativă din 27.11.1989 (dosar nr. R 364771, vol. 2, f. 4).

Analizând informaţiile furnizate de către pârât reclamantul apreciază că acestea vizează îngrădirea dreptului la viaţă privată (art. 17 din Pactul Internaţional privind Drepturile Civile şi Politice) şi a dreptului la libertatea conştiinţei şi a religiei (art. 30 din Constituţia României din 1965 şi art. 18 din Pactul Internaţional privind Drepturile Civile şi Politice).

Reclamantul a arătat că din nota informativă, datată 27.11.1979, întocmită şi semnată olograf cu numele conspirativ „Bercea Ioan", pârâtul informa Securitatea în legătură cu numiţii G.N. şi A.P., referitor la apartenenţa şi activităţile desfăşurate în cadrul unor grupări religioase, şi anume:

> „Vă informez că la IM Suceava lucrează în calitate de lăcătuş mecanic numitul G.N. căsătorit are 2 copii. Acesta face parte din cultul penticostal luând parte la adunările ce se ţin duminica. La locul său de muncă este un element corect se preocupă de rezolvarea sarcinilor de serviciu. Este supus, ascultător, iar atunci când este solicitat să vină la lucru duminica vine fără să comenteze negativ acest lucru. In cadrul echipei în care lucrează este în relaţii cu A.P. de asemeni membru penticostal şi care de asemeni are purtări bune. Atât G.N. cât şi A.P. nu au adus materiale cultice în întreprindere şi nu am observat ca să atragă în cult alte persoane." (dosar nr. R 364771, vol. 2, f. 4).

În acest context, reclamantul a învederat că Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie a arătat, în jurisprudenţa sa în această materie, că informaţiile referitoare la apartenenţa unei persoane la o grupare religioasă, în condiţiile în care „ideologia regimului comunist era Incompatibilă cu noţiunea de religie" (Decizia nr. 1477/11.03.2011), reprezenta o atitudine potrivnică regimului comunist, iar denunţarea acestei apartenenţe îndreptăţeşte reţinerea calităţii de colaborator al Securităţii.

Reclamantul a mai precizat că, pe baza informaţiilor furnizate cu solicitudine de către pârât, ofiţerii din cadrul Securităţii au dispus următoarele:

Nota ofiţerului: Se va trimite în copie la Serv. II„ (dosar nr. R 364771, vol. 2, f. 4).

Totodată, în mapa anexă (vol. 2 al dosarului de reţea) se află un opis cu materialele furnizate de pârât Securităţii, pe linie de investigaţii, iar informaţiile s-au exploatat la Serviciul „S" şi la Serviciul III, din anul 1978 până în anul 1986.

Reclamantul a mai arătat că şi condiţia ca informaţiile să vizeze îngrădirea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului este asigurată deoarece nu se poate reţine că furnizarea unor informaţii de asemenea natură nu a fost făcută conştient, având reprezentarea clară a faptului că relatări precum cele prezentate anterior nu rămâneau fără urmări.

Pârâtul nu putea să cunoască în momentul redactării notelor informative dacă Securitatea avea sau nu cunoştinţă de situaţiile pe care acesta urma să le denunţe. Atât timp cât pârâtul nu a luat în calcul şi ipoteza în care Securitatea nu ar fi cunoscut situaţia denunţată, rezultă că pârâtul nu a menajat interesele persoanei denunţate, nu a avut o atitudine precaută şi nici de protejare a celui denunţat.

Prin urmare, nesocotind interesele celui denunțat, pârâtul a vizat îngrădirea dreptului la viață privată în privința celui denunțat, atât timp cât a acceptat că persoana denunțată putea să facă obiectul unor investigații suplimentare ale Securității, ca rezultat al denunțului său.

Altfel spus, prin furnizarea acestor informații, pârâtul a conștientizat că asupra persoanelor la care s-a referit în delațiunile sale se pot lua măsuri de urmărire și verificare (încălcarea dreptului la viață privată, a dreptului la libertatea conștiinței si a religiei) și, prin urmare, a vizat această consecință.

Îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, prin delațiunile pârâtului, a avut loc la momentul furnizării informațiilor către Securitate: măsurile luate subsecvent de către securitate demonstrează doar depășirea condițiilor legale, iar nu îndeplinirea condițiilor legale.

În drept, reclamantul a invocat: art. 3 lit. g), art. 5 alin. 1, art. 2 lit. b), art. 8 lit. a) și art. 11 alin. (1) ale O.U.G. nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu art. 31 alin. (1) și art. 35 alin. (5) lit. a) din Regulamentul de organizare și funcționare al C.N.S.A.S., adoptat prin Hotărârea nr. 2/2008, precum și pe dispozițiile art. 194 din noul Cod de procedură civilă.

La data de 05.03.2020 pârâtul Bărbosu Stelian a formulat întâmpinare prin care a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

În apărare, pârâtul a arătat existența câtorva aspecte prin care a ajuns să semneze un angajament la securitate și contextul în care l-a dat. Astfel, a precizat că, în perioada respectivă (1978) era coleg de muncă cu cele două persoane la care face referire reclamantul la pag. 3, context în care securitatea a încercat să îl recruteze. Cum la început a fost reticent, lucrătorii securității au trecut la constrângeri prin amenințări atât către pârât, cât și asupra familiei în sensul pierderii locului de muncă.

Pârâtul solicită să nu se ignore contextul social, puterea și influența securității în statul român din acea perioadă în care instituția securității avea toate pârghiile de a condiționa persoanele de care erau interesate să lucreze pentru ei și consecințele extrem de negative în cazul în care acestea se opuneau.

In acest context de constrângere și amenințare pârâtul a încheiat angajamentul din 29.09.1978, iar afirmațiile că a furnizat informații prin care ar fi denunțat activități potrivnice regimului totalitar precum și apartenența și activități desfășurate în cadrul unor grupări religioase sunt total eronate și nereale.

Pârâtul a arătat că acțiunea reclamantului este contradictorie și neclară, întrucât 99% se bazează pe cele afirmate de un lucrător al securității (așa cum reiese din nota de constatare) fără să existe nicio altă dovadă în sensul celor susținute de reclamant, singurul act fiind o singură notă de informare prin care pârâtul nu aduce nicio atingere apartenenței la un grup religios a vreunei persoane.

În opinia pârâtului, este total inadmisibil ceea ce se susține de reclamant prin acțiune, se deformează într-un mod inacceptabil realitatea, nota de informare nu conține niciun element de negativitate față de cele două persoane, dimpotrivă sunt descriși în termeni pozitivi, iar simpla mențiune că aparțin cultului penticostal nu are cum să fie o atitudine potrivnică regimului comunist.

E posibil ca reclamanta să nu cunoască faptul că cultul penticostal era un cult recunoscut și acceptat în perioada comunistă, iar apartenența la un asemenea cult nu poate fi tratat ca fiind ''neagreat" de regimul socialist din România, un regim totalitar nu funcționează pe sistemul ''agreat" - ''neagreat", ci acceptat sau nu, iar cultul penticostal era ''agreat" de către regimul din România din aceea perioadă, mai ales când se primeau valută și donații din străinătate de care beneficia statul în primul rând.

Pârâtul a menționat și că cele două persoane menționate în acțiune nu au avut nici un fel de consecință negativă, nici pe linie profesională sau socială ori a apartenenței la cultul penticostal, neexistând nici la acțiune vreo dovadă contrară, prin urmare nu au fost îngrădite, afectate cu absolut nimic drepturile și libertățile fundamentale ale omului, astfel susținerile reclamantului sunt total nereale.

Pârâtul a mai precizat că acţiunea este contradictorie şi nesusţinută în fapt şi de drept, încercând să inducă în eroare instanţa de judecată prin interpretarea forţată şi nelegală, dar şi că nu a cunoscut niciodată şi nu a dat informaţii despre persoanele specificate în nota de constatare DI/I/494/15.03.2019.

Pârâtul a arătat că, pentru a se constata colaborarea cu Securitatea este nevoie de două condiţii întrunite cumulativ: informaţiile furnizate Securităţii sunt de aşa natură încât să fie încălcate drepturi ale omului prin furnizarea respectivelor informaţii; a doua condiţie, precizată explicit şi expres de lege, este ca persoana care a transmis informaţii să fi denunţat atitudini potrivnice regimului comunist, ceea ce în cazul pârâtului nu este dat.

În drept pârâtul a invocat dispoziţiile art. 205 cod procedură civilă.

Curtea a încuviinţat în cauză proba cu înscrisuri, în temeiul prev. art. 258 rap. la art. 255 C.pr.civ.

Analizând actele dosarului, instanţa constată acţiunea ca fiind întemeiată, urmând a o admite astfel cum a fost formulată, pentru următoarele considerente:

Dispoziţiile art. 2 lit. b) ale Ordonanţei de Urgenţă a Guvernului nr. 24/2008, privind accesul la propriul dosar şi deconspirarea Securităţii, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 293/2008, definesc noţiunea de colaborator al Securităţii ca fiind *„persoana care a furnizat informaţii, indiferent sub ce formă, precum note şi rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii Securităţii, prin care se denunţau activităţile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist şi care au vizat îngrădirea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului". Totodată, conform tezei finale a aceluiaşi text de lege „Colaborator al Securităţii este şi persoana care a înlesnit culegerea de informaţii de la alte persoane, prin punerea voluntară la dispoziţia Securităţii a locuinţei sau a altui spaţiu pe care îl deţinea, precum şi cei care, având calitatea de rezidenţi ai Securităţii, coordonau activitatea informatorilor".*

Din înscrisurile existente la dosar, reiese că *pârâtul a furnizat informaţii Securităţii, iar acestea se referă la activităţi sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist, fiind prin urmare îndeplinită prima condiţie impusă de dispoziţiile art. 2 lit. b din OUG nr. 24/2008.*

Pârâtul Bărbosu Stelian, născut la 18.05.1950, în localitatea Zvoriştea, jud. Suceava, fiul lui Haralambie şi Agripina, domiciliat în sat Şerbăneşti, comuna Zvoriştea, judeţul Suceava, a colaborat cu Securitatea, primind numele conspirativ „Bercea Ioan", astfel cum rezultă din angajamentul redactat şi semnat personal de pârât la data de 29.09.1978 (f. 21), al cărui conţinut nu a fost contestat.

Totodată, din cuprinsul Notei de Constatare nr. DI/I/494/15.03.2019 (f. 10-14) şi din înscrisurile anexate, se reţine nota informativă, datată 27.11.1979 (f. 24-25), întocmită şi semnată olograf cu numele conspirativ „Bercea Ioan", identificată în dosarul nr. R 364771, vol. 2 (cotă CNSAS), prin care pârâtul informează:

„Vă informez că la IM Suceava lucrează în calitate de lăcătuş mecanic numitul G.N. căsătorit are 2 copii. Acesta face parte din cultul penticostal luând parte la adunările ce se ţin duminica. La locul său de muncă este un element corect se preocupă de rezolvarea sarcinilor de serviciu. Este supus, ascultător, iar atunci când este solicitat să vină la lucru duminica vine fără să comenteze negativ acest lucru. In cadrul echipei în care lucrează este în relaţii cu A.P. de asemeni membru penticostal şi care de asemeni are purtări bune. Atât G.N. cât şi A.P. nu au adus materiale cultice în întreprindere şi nu am observat ca să atragă în cult alte persoane."

Examinând conţinutul informaţional al acestei delaţiuni, Curtea apreciază că relatările referitoare la apartenenţa unei persoane la o grupare religioasă, în condiţiile în care ideologia regimului comunist era incompatibilă cu noţiunea de religie, reprezenta o atitudine potrivnică regimului comunist, iar denunţarea acestei apartenenţe îndreptăţeşte reţinerea calităţii de colaborator al Securităţii. Trebuie admis, aşadar, faptul că denunţarea apartenenţei la grupări religioase neagreate de regimul comunist nu poate fi calificată altfel decât ca denunţare a unei atitudini potrivnice regimului comunist.

Prin urmare, Curtea constată că aspectele relatate de pârât au evidenţiat în esenţă poziţia ostilă/atitudinea duşmănoasă a celui urmărit faţă de politica partidului şi statului, a conducerii

acestora, față de regimul comunist, vădind interesul pentru opiniile celui vizat relativ la aspectele menționate, pentru anturajul acestuia, pentru opiniile și opțiunile religioase și politice ale acestuia.

Acest interes, pus în practică prin informarea organelor Securității, coroborat cu urmările ce ar fi putut fi antrenate împotriva celui vizat probează un mecanism specific de supraveghere polițienească extrem de intrusiv în viața privată a celui urmărit și o grevare a dreptului la viață privată, a exercitării libertății de exprimare, de opinie și de conștiință, a libertății religioase, adică exact a acelor libertăți care conturează personalitatea unui om, care dau măsura demnității acestuia, grevare care – în raport de sistemul de valori al fiecăruia dintre cei vizați – poate echivala cu o suprimare efectivă a acestor libertăți.

Această conduită a pârâtului, ce a implicat urmărirea vieții unei alte persoane dar și opiniile acesteia, precum și relatarea acestora și a discuțiilor purtate, constituie activități prin care s-au suprimat/îngrădit drepturi și libertăți fundamentale ale omului, și anume: *dreptul la viață privată*.

Așa cum reiese din documentele anexate, activitatea pârâtului se remarcă prin acțiuni ce au ce au avut ca efect îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, respectiv dreptul la viața privată prevăzut de art. 17 din Pactul Internațional cu privire la Drepturile Civile și Politice.

De altfel, Curtea mai reține că nu este necesar, pentru ca o persoană să fie încadrată în categoria colaboratorilor poliției politice, ca activitatea acesteia să fi adus efectiv atingere drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, fiind suficient ca ea să fi fost îndreptată împotriva acestor drepturi și libertăți și să fi fost aptă să le aducă atingere.

În consecință, instanța reține că și *a doua condiție prevăzută de dispozițiile art. 2 lit. b) din OUG 24/2008 este îndeplinită în sensul de a fi vizată îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului*, și anume prin informațiile furnizate organelor Securității, pârâtul a adus atingere dreptului la viață privată.

Cu privire la apărările formulate de pârât, Curtea reține că și o singură notă informativă este suficientă pentru constatarea calității de colaborator al Securității întrucât legea nu distinge, prin norma legală în discuție nu este prevăzută exclusiv activitatea amplă de informare a organelor Securității. Implicarea pârâtului este prin urmare suficientă în opinia prezentei instanțe pentru reținerea în persoana sa a calității de colaborator al Securității.

În ceea ce privește susținerea pârâtului privind constrângerea exercitată de lucrătorii Securității, Curtea reține că nu s-a dovedit o astfel de împrejurare de fapt, sarcina probei revenindu-i pârâtului potrivit dispozițiilor art. 1169 C.civ. din 1864, în vigoare la data faptelor în cauză.

Pârâtul nu a dovedit prin probele administrate că ar fi fost amenințat cu un rău de natură să îi producă o temere care să îl determine să încheie un act pe care nu l-ar fi încheiat și, cu atât mai puțin, nu s-au dovedit amenințările pe parcursul întregii perioade în care a furnizat informații.

Pe de altă parte, și dacă apărările astfel cum au fost formulate ar fi fost dovedite, acestea nu ar fi justificat respingerea cererii de chemare în judecată întrucât cazul învederat de pârât nu reprezintă o cauză de exonerare având în vedere vârsta și capacitatea de discernământ a acestuia.

În acest sens, se rețin dispozițiile art. 2 lit. b tezele a II-a și a III-a din OUG 24/2008, în conformitate cu care:

„*Persoana care a furnizat informații cuprinse în declarații, procesele-verbale de interogatoriu sau de confruntare, date în timpul anchetei și procesului, în stare de libertate, de reținere ori de arest, pentru motive politice privind cauza pentru care a fost fie cercetată, fie judecată și condamnată, nu este considerată colaborator al Securității, potrivit prezentei definiții, iar actele și documentele care consemnau aceste informații sunt considerate parte a propriului dosar. Persoanele care, la data colaborării cu Securitatea, nu împliniseră 16 ani, nu sunt avute în vedere de prezenta definiție, în măsura în care se coroborează cu alte probe*”.

Întrucât cauzele de exonerare sunt expres şi limitativ prevăzute de lege, instanţa nu poate primi apărările pârâtului în sensul că acesta ar fi fost constrâns să furnizeze informaţii.

Contrar apărărilor pârâtului, situaţia cultelor religioase a fost una extrem de dificilă în perioada comunistă, în care singura „religie" ce trebuia propovăduită era filozofia materialist-dialectică. În aceste condiţii, chiar şi cultului ortodox, aflat într-o poziţie privilegiată în raport cu autorităţi i-au fost impuse o serie de obligaţii faţă de regim, în aşa fel încât manifestările religioase să nu depăşească intimitatea lăcaşului de cult şi să nu interfereze cu propaganda ateistă.

Cu atât mai mult, în cazul cultelor religioase minoritare, se poate prezuma că informaţiile transmise către Securitate au avut efecte extrem de negative asupra acestora. În speţă, caracterul intrusiv al activităţilor Securităţii este dovedit cu măsurile suplimentare dispuse de ofiţerul de securitate: Se va trimite în copie la Serv. II.

Pentru aceste considerente, fiind îndeplinite toate condiţiile legale evocate anterior, instanţa apreciază că prezenta acţiune este întemeiată, urmând a o admite în temeiul art. 11 rap. la art. 2 lit. b din OUG 24/2008.

În consecinţă, va constata calitatea de colaborator al Securităţii în privinţa pârâtului.

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREŞTI
SECŢIA Contencios administrativ fiscal
Prezenta copie, fiind conformă cu originalul aflat în dosarul acestei instanţe Nr. ...... 25/2/2020 se legalizează de noi
GREFIER ŞEF

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂŞTE

Admite cererea de chemare în judecată formulată de reclamantul CONSILIUL NAŢIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂŢII, cu sediul în Bucureşti, str. Matei Basarab nr. 55-57, sector 3, în contradictoriu cu pârâtul BĂRBOSU STELIAN, cu domiciliul în ...., judeţul Suceava.

Constată calitatea pârâtului de colaborator al Securităţii.

Cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare, cererea urmând a se depune la Curtea de Apel Bucureşti.

Pronunţată astăzi, 22.06.2020, prin punerea soluţiei la dispoziţia părţilor, prin mijlocirea grefei instanţei.

Preşedinte,	**Grefier,**
Carmen Andreea Necula	Carmen Florenţa Moldoveanu

Red. NCA 4 ex. 21.08.2020

S-a anulat chitanţa/foaia de vărsământ Nr. ..../
Scutit taxa în sumă de .... lei
GREFIER ŞEF,

CONFORM CU ORIGINALUL
CURTEA DE APEL BUCUREŞTI – SECŢIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV ŞI FISCAL

Definitivă prin nerecurare la data de 16.09.2020.

(408.584)

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAŢILOR

„Monitorul Oficial" R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, Bucureşti; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
şi IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relaţii cu publicul este: şos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, Bucureşti; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcaţi actele pe site, la: https://www.monitoruloficial.ro, secţiunea Publicări.

5948493494515

Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, nr. 373/5.XI.2024 conţine 64 de pagini. Preţul: 192 lei **ISSN** 1018–0516